

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Sp. 698 / 19.01.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind instituirea contribuției de 3% asupra veniturilor din publicitatea digitală realizate în România de către companii nerezidente

Analizând propunerea legislativă privind instituirea contribuției de 3% asupra veniturilor din publicitatea digitală realizate în România de către companii nerezidente (b698/16.12.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/7105/22.12.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1192/23.12.2025,

Biroul permanent al Senatului

CONSILIUL LEGISLATIV

53 / 3.02.2026

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unei contribuții de 3% asupra veniturilor obținute din publicitatea digitală livrată către utilizatori din România, de către prestatori nerezidenți, care au realizat, în anul fiscal anterior, o cifră de afaceri globală de minimum 750 milioane euro.

2. Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. În considerarea aspectelor reglementate de normele preconizate prin prezenta propunere legislativă, semnalăm că **intervențiile normative din acest domeniu de reglementare trebuie să vizeze doar Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, precizăm că, referitor la instituirea contribuției de 3% asupra veniturilor din publicitate digitală realizate în România de către prestatori nerezidenți, aceasta se face venit la bugetul de stat, reprezentând o formă de taxare nou introdusă, care nu poate face obiectul unui act normativ, altul decât Codul fiscal.

Prin urmare, **se impune ca soluțiile legislative propuse prin proiect să vizeze modificarea și completarea, în mod corespunzător, a Titlului VI – Capitolul I - „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, urmând a fi reconfigurat conținutul propunerii analizate, în integralitatea sa.**

Totodată, se va analiza posibilitatea ca intervențiile legislative aduse Codului fiscal să aibă în vedere, după caz, instituirea unor norme de trimitere la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru acele dispoziții de ordin procedural deja reglementate.

5. În raport de obiectivele urmărite de inițiatorul prezentului proiect, precizăm că demersul normativ este în consonanță cu orientările UE propuse de Comisia Europeană prin pachetul din anul 2018 privind impozitarea economiei digitale, fapt ce a condus la adoptarea **Comunicării Comisiei Europene (COM(2018) 148 final)** intitulată **„Propunere de Directivă a Consiliului privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile realizate din furnizarea anumitor servicii digitale”**.

Prin noul cadru juridic propus la nivel Uniunii Europene, se urmărește stabilirea unui sistem comun de impozitare a veniturilor care rezultă din furnizarea de către o entitate a următoarelor servicii: **plasarea pe o interfață digitală de materiale publicitare orientate către utilizatorii interfeței respective**; punerea la dispoziția utilizatorilor a unei interfețe digitale multilaterale care permite utilizatorilor să găsească alți utilizatori și să interacționeze cu aceștia și care ar putea, de asemenea, să faciliteze furnizarea subiacentă de bunuri sau de servicii direct între utilizatori; și transmiterea de date colectate

cu privire la utilizatori, generate de activitățile utilizatorilor pe interfețele digitale.

6. Referitor la instituirea unei contribuții asupra veniturilor obținute din publicitate digitală realizate pe teritoriul României de către companii nerezidente/prestatori nerezidenți, semnalăm următoarele:

La actualul art. 2 lit. a), „publicitatea digitală” este definită drept **„orice serviciu comercial** constând în afișarea, difuzarea sau distribuirea de conținut publicitar pe platforme digitale ...”.

Prin urmare, devin incidente dispozițiile **art. 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene** potrivit căruia *„... sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru decât cel al beneficiarului serviciilor”*.

Mai mult, **art. 3 alin. (2) din Directiva 2000/31/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) stabilește că *„Statele membre nu pot restrânge libera circulație a serviciilor¹ societății informaționale din alte state membre invocând motive relevante pentru domeniul coordonat”*.

În acest context, întrucât formularea din prezentul proiect ar crea un obstacol în ceea ce privește libera circulație a serviciilor, contrară dispozițiilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, expresiile „companii nerezidente”, respectiv „prestator/i nerezident/ți” se vor înlocui cu sintagmele **„companii nerezidente în Uniunea Europeană”, respectiv „prestatori nerezidenți în Uniunea Europeană”, sau „companii rezidente în state terțe”, respectiv „prestatori rezidenți în state terțe”**.

Astfel, în măsura reținerii propunerii menționate mai sus, este necesară reformularea definiției de „prestator nerezident” de la **art. 2**

¹ Potrivit art. 1 lit. (b) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, „serviciu” înseamnă orice serviciu al societății informaționale, adică orice serviciu prestat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a beneficiarului serviciului.

În sensul prezentei definiții.

(ii) „prin mijloace electronice” înseamnă că serviciul este transmis inițial și primit la destinație prin intermediul echipamentului electronic pentru prelucrarea (inclusiv arhivarea digitală) și stocarea datelor și este transmis integral, transferat și recepționat prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice.

lit. b), eventual prin corelarea cu art. 267 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, potrivit căruia: „*țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene*”.

7. La actualul **art. 4 alin. (2)**, pentru un spor de precizie, este necesar ca sintagma „la cursul BNR din ziua plății” să fie reformulată, astfel: „la cursul **oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României, valabil la data efectuării plății**”.

La **alin. (3)**, referitor la acronimul „ANAF”, având în vedere că este la prima menționare în text, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară redarea acestuia *in extenso*, urmată de sintagma „denumită în continuare ANAF”.

De asemenea, pentru rigoare redacțională, expresia „de la intrarea în vigoare” se va înlocui cu sintagma „de la **data intrării** în vigoare”. Observația este valabilă și pentru **art. 12**.

8. La actualul **art. 6 alin. (1)**, potrivit normelor de tehnică legislativă, este necesară înlocuirea trimiterii la Directiva 2011/16/UE, prin trimiterea la actul normativ intern prin care aceasta a fost transpusă.

9. La actualul **art. 9 alin. (1)**, norma este lipsită de claritate, previzibilitate și accesibilitate întrucât din redactarea textului nu rezultă cu claritate care este obligația a cărei nerespectare constituie contravenție și nici cine este subiectul activ al acesteia. Astfel, este necesară indicarea, printr-o normă de trimitere expresă, a dispoziției care prevede respectiva obligație.

Totodată, întrucât limita maximă a amenzii prevăzută de textul propus este mai mare decât limita maximă generală a amenzii contravenționale stabilită la art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, sintagma „între 50.000 și 200.000 lei” trebuie înlocuită cu expresia „**de la 50.000 lei la 200.000 lei**”, iar după aceasta trebuie introdusă formularea: „**prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare**”.

Observațiile mai sus menționate sunt valabile, în mod corespunzător, și pentru **alin. (2)**, cu mențiunea că, nu mai este necesară redarea titlului Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

De asemenea, precizăm că, potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele anume prevăzute în actul normativ, numite în mod generic „agenți constatatori”.

Prin urmare, este necesară completarea **art. 9** cu un alineat distinct referitor la stabilirea categoriei de persoane împuternicite să constate contravențiile și să aplice sancțiunile.

În plus, menționăm că, pentru asigurarea unei reglementări complete, proiectul trebuie să cuprindă și norma privind aplicarea, în ceea ce privește contravențiile prevăzute la art. 9, a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, impunându-se astfel introducerea unui nou alineat, cu următoarea formulare:

„(...) În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, contravențiilor prevăzute la art. 9 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

În ceea ce privește **alin. (3)**, precizăm că norma propusă nu se leagă tematic de celelalte dispoziții din cuprinsul articolului, întrucât are în vedere alt tip de sancțiuni decât sancțiunile contravenționale.

Prin urmare, respectiva normă trebuie să facă obiectul unui articol separat, art. 10, cu denumirea marginală „Dobânzi și penalități”, urmând ca, la **denumirea marginală a art. 9** termenul „Sancțiuni” să fie înlocuit cu expresia „Contravenții și sancțiuni”.

Pe cale de consecință, articolele subsecvente se vor renumera în mod corespunzător.

10. La actualul **art. 11** se va avea în vedere renunțarea la teza finală, întrucât norma în cauză excedează obiectului reglementării propuse, vizând aspecte legate de configurarea legii bugetului de stat.

Mai mult decât atât, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, *„Veniturile bugetare nu pot fi afectate direct unei cheltuieli bugetare anume, cu excepția donațiilor și sponsorizărilor, care au stabilite destinații distincte”*, iar potrivit art. 14 alin. (1) din aceeași lege, *„Cheltuielile bugetare au destinație precisă și limitată și sunt determinate de autorizările conținute în legi specifice și în legile bugetare anuale”*.

11. La actualul **art. 12**, pentru rigoarea exprimării, textul acestuia va fi reformulat, astfel: „În termen de 6 luni de la **data intrării** în

vigoare a prezentei legi, Guvernul **va aproba** normele metodologice de aplicare a acesteia”.

12. La actualul **art. 14**, având în vedere dispozițiile normei propuse, cu luarea în considerare a observației de la pct. 4 din prezentul aviz, precizăm că devin incidente dispozițiile **art. 4 alin. (2)** din Codul fiscal, potrivit căroră: *„În cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuții obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilități existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an și vor rămâne nemodificate cel puțin pe parcursul aceluși an”*. Prin urmare, norma preconizată se va reformula, astfel: **„Prevederile prezentei legi intră în vigoare la data de 1 ianuarie a anului următor publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I”**.

13. Având în vedere natura legii (pct. 2 din prezentul aviz), precum și în considerarea conținutului propunerii legislative analizate, raportat la stadiul actual al procesului legislativ, în cadrul **formulei de atestare a legalității adoptării legii** va fi prevăzut art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată, în loc de art. 76 alin. (1) din legea fundamentală.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 47/16.01.2026